

Sygn. akt IX Kz 301/13 Toruń , 10 września 2013 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska / spr /

Sędziowie : SO Aleksandra Nowicka

SO Andrzej Walenta

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Tylmanowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w sprawie **J. G.**

oskarżonego o czyn z art. 157 § 1 kk

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z dnia 8 sierpnia 2013 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 22 lipca 2013 roku

sygn. akt II K 21/13

o umorzeniu postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmnie

UZASADNIENIE

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie podniosła strona skarżąca, sąd pierwszej instancji zaskarżone postanowienie „wydał z pominięciem dyrektyw oceny społecznej szkodliwości czynu” zarzucanego oskarżonemu. A przecież o stopniu społecznej szkodliwości świadczą rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych obowiązków jak również postać zamiaru, motywacja sprawy, rodzaj narażonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Umarzając postępowanie jako podstawę prawną Sąd Rejonowy podał przepis art. 17 § 1 kpk pkt 3 kk, ale w uzasadnieniu jako przemawiające za taką decyzją podkreślił następujące okoliczności: „prokurator wskazał, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe mogłoby wskazać na jego (konflikt) istotność mającą wpływ na postać zamiaru i winy oskarżonego, skierowany do sądu akt oskarżenia przeciwko pokrzywdzonemu, jak i to, że „Nie można pozwolić, by wyrok Sądu stał się narzędziem odwetu”. Te elementy i to nie wszystkie, mogą jedynie wpłynąć na stopień zawinienia oskarżonego, a nie na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu.

Zdaniem Sądu Okręgowego orzeczenie w niniejszej sprawie winno zapaść po przeprowadzeniu rozprawy głównej, a więc po przeprowadzeniu przez sąd postępowania i dokonania oceny całokształtu materiału dowodowego, a nie

tylko przestaniu na lekturze aktu oskarżenia, akt sprawy i wypowiedzi oskarżyciela publicznego na rozprawie w dniu 16 maja b.r. / k. 90v /. Jest to stanowisko tym bardziej zasadne gdy zważy się na aktywność procesową pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, która zmierzała do wykazania rozmiaru szkody i tego, iż „zachowanie oskarżonego doprowadziło do poważnego uszkodzenia ciała pokrzywdzonego”, a więc wykazania, że niedopuszczalne jest twierdzenie sądu pierwszej instancji o znikomej społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu.

Wobec powyższego, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmnie

Pouczenie: na powyższe postanowienie zażalenie nie służy.